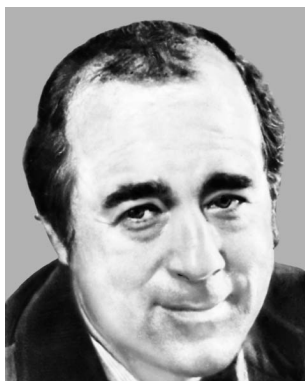

І. М. Дзюба

Коротич Віталій Олексійович

КОРОТИЧ Віталій Олексійович (26. 05. 1936, Київ) – письменник, журналіст, перекладач. Син [Зої](#) та [Олексія Коротичів](#). Член НСПУ (1960), ПЕН-клубу. Держ. премії України ім. Т. Шевченка (1981) та СРСР (1985). Літ. премія ім. П. Тичини (1978), Міжнар. літ. премії ім. О. Толстого (1982), ім. Б. Полевого (1983), ім. Ю. Фучика (1984). Заслужений діяч культури Польщі (1986) Орден князя Ярослава Мудрого 5-го ступ. (2011). Закін. Київський медичний інститут (1959). Працював у Київ. НДІ кардіології; секр. правлінь СПУ (1965–69, 1981–86) та СП СРСР (1981–91); гол. ред. київ. ж. «Ранок» (1966–67), «Всесвіт» (1979–86); проф. Бостон. університету (шт. Массачусетс, США, 1991–98). Дебютував 1954 як поет. Перші збірки віршів відображали внутр. світ інтелігент. особистості, привернули увагу літ. громадськості. Творчість К. сприймалася у річищі шістдесятництва й зазнала осуду з боку офіц. критики. Рання поезія К. органічно вписалася в картину піднесення укр. літ-ри 1960-х рр. і посіла в ній помітне місце. Згодом у його ліриці з'явилися і політ. кон'юнктурні моменти, хоч загалом К. властива зваженість, медитативність і стиліст. культура. У 1970–80-х рр. у результаті поїздок К. до Канади, США, країн Європи вийшли публіцист. книги роздумів над долею планети, проблемами війни і миру: «О, Канадо (Полемічні нотатки)» (1966), «Зорі та смуги: [Новели про мандри автора по Америці]» (1968), «Кубатура яйця» (1977; усі – Київ; рос. – Москва, 1978), «Побачене зблизька» (К., 1980); однак чимало місця відведено викриттю в дусі рад. публіцистики політ. системи США та амер. способу життя. Підсумком поїздок регіонами СРСР стали кн. «Мандрівка на край світу», «Людина у себе вдома» (обидві – 1974), «Біля витоків світла: Нариси» (1976; усі – Київ), позначені увагою до культур різних народів СРСР. Нині живе у Москві, зв'язків з Україною не пориває. Пік популярності К. пов'язаний із перебуванням на посаді гол. ред. моск. ж. «Огонек» (1986–91), який

завдяки його журналіст. хисту та інтелігентності, здатності вловлювати дух часу, а також наближеності до тих, хто визначав політику, став трибуною висловлення ідей «гласності» і «перебудови». Автор низки сценаріїв докум. фільмів. Пише публіцист. книги, есеї. У поезіях К. остан. років – рефлексії над пережитим, роздуми про сучас. світ, моменти ностальгії. Переклав окремі твори Р. Рождественського, Г. Буравкіна, Д. Чарквіані, Т.-С. Еліота, В. Вітмена. К. – один із найбільш друкованих в Україні й Росії укр. авторів. Деякі його твори перекладено різними мовами світу.

Основні твори

Золоті руки. К., 1961; Запах неба. К., 1962 (Авториз. пер. с укр. Москва, 1969); Вулиця волошок. К., 1963; Течія. К., 1965; Поезії. К., 1967; Вогонь. К., 1968; Така лиха пам'ять: Повість. К., 1970; Можливості. К., 1970; Не стреляйте в пианиста! Москва, 1970; Перевтілення. К., 1971; Людина на повен зріст. К., 1972; Щоденник. Поезії. К., 1973; Зелений виноградник: Стихи / Пер. с укр. Москва, 1975; Отзвуки: Стихи / Авториз. пер. с укр. Москва, 1975; Закон землі. К., 1975; Гідність: Вірші. К., 1977; Десяте травня: Роман. К., 1978; Прозрачний ливень: Стихи / Пер. с укр. Москва, 1979; Голоси: Поезії. К., 1981; Береги океану: Подорожні нариси. К., 1981; Мост: Размышления в путешествиях с пятнадцатью отступлениями. Москва, 1981; Метроном: Повість. Москва, 1982; Закономірність. К., 1983; Лицо ненависти: Роман в письмах. Москва, 1983 (укр. – К., 1984); Голоса: Стихотворения, поэма. Москва, 1984; Вибрані твори: У 2 т. К., 1986; Трава. Метроном: Повісті. К., 1986; Избранное: Стихотворения и поэмы / Пер. с укр. Москва, 1986; Американцы едят Горбачеву. Москва, 1988; Метроном: Роман в письмах, повести / Пер. с укр. Москва, 1988; Ленин, том 54: Поэма. К., 1990; От первого лица (Книга воспоминаний). Москва, 2000; Переведіть мене через майдан. К., 2005; Жили-были-ели-пили. Х., 2005; Доигрался: Страницы из жизни Яна Табачника. К., 2005; От первого лица: Колонки, опубл. в еженедельнике «Бульвар», 1998–2005 гг. К., 2005; Уходящая натура, или Двадцать лет спустя. Москва, 2008; Цілком особисто. Приватні листи до Дмитра Кременя. Х., 2011; Від першої особи: Вибране. К., 2012.

Рекомендована література

1. Рильський М. Батьки і діти // Рильський М. Вечірні розмови: Нариси, ст. 1964;
2. Адельгейм Є. Час і пам'ять // Література і сучасність. 1971;
3. Ільницький М. «Я – з міста цього...» // Ільницький М. На вістрі серця і пера. 1980 (усі – Київ).

Бібліографічний опис:

Коротич Віталій Олексійович / І. М. Дзюба // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5207>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).